

OZNANILA

**Župnija ŠENTJANŽ in
Sv. PETER na Kronske gori
od 1. junij – 9. junij 2013**

Sobota 1. junij 2013

Šentjanž 18.00: + ŽVIKART PETER, KATARINA IN SOR.

9. NEDELJA MED LETOM – 2.6.2013

Šentjanž ob 8.00: + VINKO BREZNIK in +STARŠI IN BRATI IN SESTRE

Sv. Peter na Kronske gori ob 9.30: ŽIVI IN RAJNI FARANI PZZD

Pri maši blagoslov z Najsvetejšim in darovanje okrog oltarja za potrebe župnije

Torek 4. junij 2013

Sv. Ema ob 17.00: + PAVLA, AMALIJA, JULKA in JOŽE KRIŽAN

Sobota 8. junij 2013

Šentjanž 18.00: + ALBIN RAZGORŠEK – obl. –R - Marjan

10. NEDELJA MED LETOM – 9.6.2013

zaključek veroučnih srečanj v tem veroučnem šolskem letu

Šentjanž ob 8.00: + JOŽE ŠTAHER – obl. IN + HELENA - Igor

Sv. Peter na Kronske gori ob 9.30: + IVANA NAVODNIK /Alojz Pokržnik/ - Marjan

Nova Družina. Berite verski tisk. Samo dva naročnika Družine sta v župniji. Prihodnjo nedeljo sodelujejo pri maši otroci, saj je maša ob zaključku letošnjih veroučnih srečanj. Zato bomo imeli Družinsko mašo. Vabljeni cele družine k slovesni zahvali.

9. nedelja med letom

»Gospod ne trudi se! Nisem namreč vreden, da prideš pod mojo streho.« (Lk 7, 6b)

Evangelist Luka je pripovedoval zgodbo o stotniku, ki je pokazal tako močno vero, da je njegov stavek sprejet kot besedilo, ki ga ponavljamo vsak dan pri maši. Duhovnik dvigne hostijo in reče: »Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta.« Ljudstvo pa odgovori: »Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ampak reci le besedo in bo ozdravljena moja duša!« Ta stavek je izrekel rimski stotnik, ki se ni čutil vrednega, da bi sam prišel k Jezusu in ga prosil, naj mu ozdravi na smrt bolnega služabnika. S tem razkriva veliko ponižnost človeka, ki se zaveda, da je le slaboten človek, ki vse prejema od Boga in se mu zaradi globokega zavedanje lastne grešnosti in slabotne ljubezni, ne upa približati in ga prositi za milost. Jezus je opazil to njegovo vero in zaupanje v Boga in nam je pogana postavil za zgled v veri.

Srce je simbol ljubezni

»Bog je ljubezen,
zato tisti, ki živi v
ljubezni,
živi v Bogu in Bog
živi v njem.«
(1, Jn 4,16)

Prave stvari se vedno začnejo v srcu, šele potem pridejo v glavo, ki spravi naše telo v pogon. Tako je tudi z vero in molitvijo. Srce je simbol ljubezni. Mesec junij je posvečen Jezusovemu Srcu, simbolu Božje ljubezni, miru in sprave, plemenitosti in ponižnosti.

Praznik Srca Jezusovega obhajamo na petek, osem dni po prazniku Svetega Rešnjega telesa in Rešnje krvi. Njegova nastavitev na petek ni kar tako – gre za nekakšno "ponovitev" velikega petka, ko je Bog svojo ljubezen izkazal do konca. Jezus nas je poznal in ljubil s človeškim srcem. Njegovo srce, prebodeno za naše zveličanje, je simbol tiste neskončne ljubezni, s katero Jezus ljubi Očeta in vsakega človeka.

V mesecu maju smo pri "šmarnicah" častili Jezusovo mater Marijo. V juniju pa po slovenskih cerkvah častimo njenega Sina, predvsem njegovo ljubeče in čuteče srce. Pobožnost imenujemo "vrtnice". Beseda, ki jo zaman iščemo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Za »šmarnice« slovar premore razlago: »Pobožnost v čast Mariji meseca maja; iti k šmarnicam, brati šmarnice...« Ustrezno temu bi moral slovar razložiti vrtnice takole: »Vrtnice, pobožnost v čast srcu Jezusovemu meseca junija; iti k vrtnicam, brati vrtnice ...« Vrtnice so torej v zvezi z najbolj pomenljivimi besedami, kar jih premore človeštvo: Bog, odrešenje, večno življenje, greh in odpuščanje, križ, do kraja žrtvujoča se ljubezen, prebodeno in odprto srce, neustavljivi vir milosti, pravičnosti, dobrote in miru.

Naj nam ta Jezusova prekipevajoča ljubezen pomaga k utrditvi in poglobitvi naše vere.

»Jezus krotki in iz srca ponižni, upodobi naše srce po svojem srcu.«

☞ SVETNIK TEDNA ☞

4. junij: sveti Frančišek Caracciolo.

Rodil se je 13. oktobra 1563 na družinskem gradu v kraju Villa Santa Maria v Abrucih v Italiji. Njegovo krstno ime je bilo Askanij Pisquizio, kasneje pa si je privzel redovno ime Frančišek.

Pri dvaindvajsetih letih je čudežno ozdravel po hudi kožni bolezni. Vse je že namreč kazalo, da mu ni pomoči, zato se je zaobljubil, da se bo odrekel svetu, če mu Bog ohrani življenje. Bil je uslišan, zato je po ozdravitvi vse svoje premoženje razdelil med reveže, v Neaplju doštudiral bogoslovje in bil leta 1587 posvečen v duhovnika. Pridružil se je pobožni skupnosti duhovnikov, ki so si postavili za nalogo, da bodo na smrt obsojene zločince pripravljali na njihovo zadnjo pot in dušnopastirsko skrbeli za sužnje na galejah. Kmalu je ustanovil red manjših redovnih bratov, kasneje imenovanih tudi caracciolinci. Njihovo delo je bilo težko in naporno, saj so delovali v najbolj zakotnih pristaniških ulicah, po vseh ječah, bolnišnicah in hiralnicah v mestu, skrbeli pa so tudi za poučevanje mladine. Frančišek se je postil trikrat na teden, spal v najslabših celicah, pogosto kar na deskah ali golih tleh ter opravljal vsa, še tako umazana dela. Kjerkoli se je pojavil, so se revni kar gnetli okoli njega, saj so vedeli, da jim bo razdal vse, celo svojo obutev in skromno obleko.

4. junija 1769 ga je papež Klemen XIV. razglasil za blaženega, 24. maja 1807 pa papež Pij VII. za svetnika. (Vir: svetniki.org)